

tematisk-naturvidenskabelige Linie skriftlig Matematik. Nu vil jeg dog gerne spørge, om det ærede Medlem finder noget saa underligt i, at f. Eks. en, der vil være matematisk Student, ikke kan blive Student, naar han faar 0 i skriftlig Matematik. Jeg synes, at det er ganske naturligt. Man kunde sige, og det er blevet sagt, at den ene af de to Bedømmere — den ene er jo Læreren og den anden den statsansatte Censor, han faar beskikket, og som vel i Regelen vil være strengere end Læreren — kan faa en for stor og ensidig Indflydelse paa Karaktererne. Men maa jeg ikke her omtale en Praksis, som i det hele opvejer dette. Der findes for hvert Fag to statsansatte Censorer, der har delt Landet imellem sig, saaledes at den ene har Jylland, den anden Øerne. Naar det nu sker, at en af Censorerne faar en Opgave, som han mener at maatte bedømme til Nul, sender han den i Regelen til den anden Censor for at være sikker paa, at hans Bedømmelse ikke har været for streng. Endelig maa det ogsaa erindres, at der haves Regres til Undervisningsinspektøren, og denne kan jo finde, at Bedømmelsen er urigtig. Ja, siger det ærede Medlem fra Frederiksberg, men der staar ikke noget om, hvad der skal ske, hvis Undervisningsinspektøren finder, at Bedømmelsen er urigtig. Nej, naturligvis; man har ikke villet binde Ministeren til en bestemt Handlemaade. Hvis Bedømmelsen findes at være urigtig, maa det overlades til ham i det enkelte Tilfælde, hvordan man skal kunne ændre den urigtige Bedømmelse. Kun naar Undervisningsinspektøren efter at have undersøgt Sagen finder, at Bedømmelsen er retfærdig, er Ministeren bundet; saa er vedkommende Elev faldet. Det var netop Tilfældet i det af det ærede Medlem antydede Tilfælde. Der har for øvrigt i Aar været ikke saa faa Tilfælde af den Art, i alt Fald er der for Ministeriet forebragt 5—6 saadanne. Anledningen til, at denne strenge Bestemmelse er kommet frem, er vel ikke alene den, at man finder, at ingen skal kunne blive Student, hvis han i sit Hovedfag faar Nul, men ogsaa den Omstændighed, at det har forlydt, at det særlig paa private Institutter undertiden kunde hænde, at en eller anden Eksaminand sagde som saa: Jeg kan godt bestaa min Eksamen, selv om jeg faar Nul i et enkelt Fag, og der er nu et enkelt Fag, som falder mig særlig svært, det lader jeg derfor ganske roligt ligge, giver blank op i det Fag og tager mit

Nul deri, men faar Eksamen alligevel! Se, en saadan Tankegang maa man absolut modarbejde. Det er uforsvarligt, hvis vore Eksaminer er ordnede paa den Maade, at det er muligt af den krævede Kundskabsmasse at lade en enkelt Del helt ligge og alligevel bestaa.

Angaaende Folkeskolen har det ærede Medlem fra Gudme (Emil Petersen) klaget over den nye Bestemmelse om Optagelsesprøven ved Seminarierne. Ogsaa om dette Spørgsmaal har der gjort sig to stærkt modstridende Anskuelser gældende. Nogle har holdt paa, at det er absolut rigtigt, at Seminarierne selv faar Lov til helt og holdent at bestemme, hvilke Elever de vil optage, medens andre er af den Anskuelse, at de siger: Nej, det maa være en Stats-sag at bestemme dette. Naar det ærede Medlem fra Gudme mener, at den Anordning, som nu er givet om Optagelsesprøven, er i Strid med Seminarieloven, kan jeg ikke indrømme, at det ærede Medlem har Ret. I Seminarieloven staar ganske tydeligt, at hvad der skal kræves ved Optagelsesprøven, bliver at anordne senere, og det er saa anordnet ved Bekendtgørelse af Ministeriet kort efter, at Seminarieloven af 1894 er vedtaget, og der har været Skolemænd, som mente, at denne Anordning var for lempelig, at Kravene var for ubestemte, og der er ogsaa Skolemænd, som i Forbindelse med Ministeriet søgte Lovgivningsmagten om at faa bevilget et Beløb til at stille strengere Krav ved Optagelsesprøven, og det blev gennemført her paa Rigsdagen, skønt der ogsaa her var Folk, som mente, det ikke var rigtigt. Jeg mener dog, at hvad Mening man end personlig kan have om dette Spørgsmaal, er den Prøve, som er gjort i Henhold til Anordningen, i hvert Fald endnu saa ny, at det vilde være urigtigt paa det nuværende Stadium at ændre dette Forhold. Jeg ser ikke rettere, end at den givne Bestemmelse er i god Overensstemmelse med Loven, og at man maa prøve den, i hvert Fald foreløbig. Skulde Prøven falde uheldigt ud, vil der altid være Tid til at ændre Bestemmelsen.

Det ærede Medlem fra Gudme og det ærede Medlem fra Frederikssund (L. Pedersen) omtalte den nys foretagne Overlærerembedsbesættelse i Frederikssund. Jeg skal indrømme de ærede Medlemmer, at denne Embedsbesættelse er omtvistelig. En Krænkelser af det kommunale Selvstyre kan den dog ikke kaldes, da der ikke er kommunalt Selvstyre paa dette